

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/55/2015
Identifikačné číslo spisu: 2013200177
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2013200177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: JUDr. D., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXX proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava, za účasti: 1. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, 2. Mgr. A. nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX S., 3. M., PaedDr., nar. XX.X.XXXX, 4. A., PaedDr., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom J., K. XXXX/XX, 5. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX a 6. Obec Suchá nad Parnou, 919 01 Suchá nad Parnou 68, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00107/Pa zo dňa 15.1.2013 o dovolaní žalovaného a o odvolaní príbratého účastníka Obec Suchá nad Parnou proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/12/2013 - 89 zo dňa 16.septembra 2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/12/2013 - 89 zo dňa 16.septembra 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 20S/12/2013 - 89 zo dňa 16.septembra 2014 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) vyhovel žalobnému návrhu podanému podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ktorým sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00107/Pa zo dňa 15.1.2013 potvrdzujúceho prvostupňové rozhodnutie Obce Košolná č.: Výst.:26/2012/Sá-39 zo dňa 3.10.2012, ktorým táto postupom podľa § 39 a § 39d zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) vydala územné rozhodnutie o stavebnej uzávere „Dočasné obmedzenie výstavby pre časť Suhej nad Parnou - „Diely“ na pozemkoch nachádzajúcich sa v kat. území Suchá nad Parnou“ bližšie špecifikovaných v tomto rozhodnutí, a to do doby nadobudnutia účinnosti zmeny územného plánu 2/2012 Obce Suchá nad Parnou.

Svoje rozhodnutie vydané podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p (v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia) odôvodnil tým, že samotné rozhodnutie o stavebnej uzávere, teda aj jeho formulácia, nepochybne predstavuje porušenie základného práva upraveného čl. 20 ods. 1 prvej vety Ústavy, lebo pripúšťa len obmedzenú stavebnú činnosť na existujúcich stavbách, bez možnosti výstavby nových stavieb, na druhej strane je však potrebné

konštatovať, že zákon takéto obmedzenie pripúšťa. Pokiaľ ide o predmetnú vec, tak je nepochybné, že na vykonanie konania a vydanie rozhodnutia bol bývalým Krajským stavebným úradom v Trnave určený stavebný úrad Obec Košolná, nakoľko Obec Suchá nad Parnou je stavebníkom. Z ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu, pričom posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán v súvislosti s aplikáciou tohto ustanovenia procesne pochybil tým, že písomnosť nevyvesil na úradnej tabuli správneho orgánu, ktorý má písomnosť doručiť, t. j. Obec Košolná. Žalovaného zaviazal na náhradu zaplateného súdneho poplatku žalobkyni, ďalším účastníkom konania, (pribratým do súdneho konania preto, že zrušením rozhodnutia by mohli byť ich práva a povinnosti dotknuté), náhradu trov konania nepriznal

II.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný aj účastník konania Obec Košolná.

Žalovaný odôvodnil odvolanie tým, že krajský súd pri rozhodovaní vo veci dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že v rozsudku bol uvedený jediný konkrétny dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým je skutočnosť, že nebol dodržaný procesný postup správneho orgánu, keď tento konal v rozpore s ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku a žalobkyňa ako aj ďalší účastníci boli ukrátení na svojich právach, konkrétne tým, že písomnosť (verejná vyhláška ktorou bolo doručované rozhodnutie o stavebnej uzávere) nebola vyvesená na úradnej tabuli Obce Košolná, ako prvostupňového stavebného úradu, ale Obce Suchá nad Parnou, ktorá je stavebníkom.

Obec Košolná zastúpená právnym zástupcom odôvodnila odvolanie tým že po vrátení veci na ďalšie konanie nemajú správne orgány predmet rozhodovania a zároveň žalobkyňa už v čase rozhodovania prvostupňového súdu nemala aktívnu legitimáciu, nakoľko stavebná uzávera zanikla zrušením dňa 3.10.2013, t. j. v čase rozhodovania krajského súdu nebola žalobkyňa nijako obmedzená na svojich právach. Okrem toho žalobkyňa v čase vydania stavebnej uzávery mala na svojich štyroch pozemkoch vydané stavebné povolenie, preto sa jej obmedzenia na základe stavebnej uzávery netýkali. V konaní nebola preukázaná procesná vada, ktorá mala byť dôvodom pre zrušujúci rozsudok, nakoľko správne orgány pri doručovaní písomností postupovali v zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali*. Prvostupňový súd neuviedol žiadny právny názor, ktorého by sa mohol v ďalšom správnom konaní správny orgán pridržovať, teda rozsudok je neodôvodnený. Prvostupňový správny orgán postupoval v konaní o stavebnej uzávere v súlade so zákonom, pochybil krajský súd, ktorý na rozhodovanie vo veci aplikoval § 26 ods. 2 správneho poriadku a naopak § 42 a 140 stavebného zákona vôbec neaplikoval. Považuje za logické, že verejná vyhláška o stavebnej uzávere bola v súlade s účelom zákona (§ 42 ods. 2 Stavebného zákona) vyvesená v obci, územia ktorej sa dotýka, kde bývajú dotknutí účastníci, aj keď v nej nesídlí prvostupňový správny orgán. Naviac, aj vďaka tomuto postupu žalobkyňa mohla využiť a využila práva účastníka na ochranu proti tvrdenému zásahu do jej práv. Namietala aj nedostatočné odôvodnenie výroku, ktorým jej (tak ako ostatným pribratým účastníkom) nebola priznaná náhrada uplatnených trov konania.

III.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniam opätovne spochybnila dôvodnosť a účelnosť postupu doručovania rozhodnutia o stavebnej uzávere vydaného Obcou Košolná v Obci Suchá nad Parnou, namietala, že rozhodnutie o stavebnej uzávere ju obmedzovalo v jej práve stavať na jej pozemkoch prípadné ďalšie stavby (okrem štyroch už povolených), ak sa tam zmestia. Trvala na porušení procesnej úpravy stavebného zákona tým, že nebolo nariadené ústne pojednávanie v zmysle § 36 ods. 1 stavebného zákona. Rozhodnutie krajského súdu o nepriznaní trov konania Obci Suchá nad Parnou považuje za vecne správne, nakoľko vo veci samej sa rozhoduje bez ohľadu na argumentáciu pribratého účastníka a jeho účasť resp. vyjadrenie jeho advokáta v súdnom konaní nijako neovplyvnilo výsledok rozhodovania súdu.

Obec Suchá nad Parnou písomným vyjadrením k vyjadreniu žalobkyne zotrvala na nezákonnosti rozsudku krajského súdu. S poukazom na ust. § 250i ods. 4 O.s.p. a uznesenie NS SR č. k. 3Sžo/7/2011 zo dňa 2.6.2011 žiadala konanie zastaviť. V zmysle svojich predchádzajúcich vyjadrení spochybnil argumentáciu žalobkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniam a k nepriznaniu trov konania uviedol, že nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného by bola narušením zásady rovnosti účastníkov konania.

IV.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i O.s.p.

(1) Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(2) Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

(3) Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

(4) Ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o

žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom konaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon)

Ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

- a) rozhodnutie o umiestnenie stavby,
- b) rozhodnutie o využití územia,
- c) rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme,
- d) rozhodnutie o stavebnej uzávere.

Podľa § 39d stavebného zákona

(1) Rozhodnutím o stavebnej uzávere sa vymedzuje územie, v ktorom sa dočasne zakazuje alebo obmedzuje stavebná činnosť, najmä ak by mohla sťažiť alebo znemožniť budúce využívanie územia alebo jeho organizáciu podľa pripravovaného územného plánu.

(2) Stavebnú uzáveru možno určiť iba na nevyhnutne potrebný čas, najviac však na päť rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o stavebnej uzávere.

(3) Rozhodnutím o stavebnej uzávere nemožno zakázať ani obmedziť vykonávanie udržiavacích prác.

(4) Ak pominuli dôvody, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie o stavebnej uzávere, alebo to isté územie rieši schválený územný plán zóny, stavebný úrad zruší rozhodnutie aj bez návrhu. Ak bolo rozhodnutím zriadené vecné bremeno zapísané v katastri nehnuteľností po zrušení rozhodnutia alebo po uplynutí času, na ktorý bola obmedzená jeho platnosť, stavebný úrad podá návrh na jeho výmaz.

Podľa § 40 ods. 2 stavebného zákona

Čas platnosti rozhodnutia o chránenej časti krajiny, ako aj rozhodnutia o stavebnej uzávere určí stavebný úrad. Ak sa platnosť rozhodnutia nemôže vopred časovo obmedziť, rozhodne stavebný úrad o skončení jeho platnosti, ak zanikne účel, na ktorý bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 42 stavebného zákona

(1) Územné rozhodnutie sa účastníkom oznamuje doručením písomného vyhotovenia.

(2) Verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Podľa § 119 ods. 3 stavebného zákona

Ak je na konanie príslušná obec ako stavebný úrad a je zároveň navrhovateľom, stavebníkom alebo vlastníkom stavby, alebo žiadateľom o povolenie terénnych úprav, prác alebo zariadení, ktoré sú predmetom konania, krajský stavebný úrad určí, ktorý stavebný úrad vykoná konanie a vydá

rozhodnutie.

Podľa § 140 stavebného zákona

Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa §44 zák.č. 71/1967 Zb. správneho poriadku

(1) Správne orgány vykonávajú procesné úkony v obvode svojej pôsobnosti.

(2) Ak správny orgán nemôže vykonať niektorý procesný úkon v obvode svojej pôsobnosti alebo ak je to účelné z iných dôvodov, je oprávnený dožiadať o jeho vykonanie iný správny orgán toho istého alebo nižšieho stupňa.

V.

Preskúmaným rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00107/Pa zo dňa 15.1.2013 potvrdzujúceho prvostupňové rozhodnutie Obce Košolná č.: Výst.:26/2012/Sá-39 zo dňa 3.10.2012, ktorým táto postupom podľa § 39 a § 39d zák. č. 50/1976 Zb. stavebného zákona, vydala územné rozhodnutie o stavebnej uzávere „Dočasné obmedzenie výstavby pre časť Suchej nad Parnou - „Diely“ na pozemkoch nachádzajúcich sa v kat. území Suchá nad Parnou“ bližšie špecifikovaných v tomto rozhodnutí, a to do doby nadobudnutia účinnosti zmeny územného plánu 2/2012 Obce Suchá nad Parnou - lokalita „Diely“. Písomné vyhotovenie rozhodnutia obsahuje výhradu, podľa ktorej sa stavebná uzávera nedotýka stavieb rozostavaných, pokiaľ boli riadne povolené, stavieb, na ktoré bolo vydané stavebné povolenie, udržiavacích prác na existujúcich stavbách a drobných stavbách, stavieb podliehajúcich režimu ohlásenia drobných stavieb.

Vzhľadom na to, že Obec Suchá nad Parnou ktorá bola subjektom, z podnetu ktorého začalo konanie o stavebnej uzávere (stavebník), by mala byť miestne príslušným stavebným úradom, Krajský stavebný úrad Trnava, odbor stavebného poriadku, správnym aktom pod č. 38/URČ/2006/Kos-00474 zo dňa 16.5.2006 určil v zmysle ust. §119 ods. 3 stavebného zákona na vykonanie konania a vydanie rozhodnutia stavebný úrad Obec Košolná.

Rozhodnutie o stavebnej uzávere, majúce povahu verejnej vyhlášky bolo vyvesené na úradnej tabuli Obce Suchá nad Parnou 15 dní, oznámenie o jeho vyvesení bolo oznámené v Obci Suchá nad Parnou obecným rozhlasom. V rámci odvolacej lehoty plynúcej v zmysle verejnej vyhlášky podala žalobkyňa (spolu s ďalšími odvolateľmi) odvolanie ktorým namietala, že vzhľadom na existujúce územné a stavebné rozhodnutia v danej lokalite predstavuje stavebná uzávera nedôvodný zásah do vlastníckych práv a je prejavom svojvôle stavebného úradu, ktorý konal bez znalosti situácie, nakoľko zmena územného plánu sa netýka práv odvolateľov. Rovnako namietala príslušnosť stavebného úradu a spôsob doručovania rozhodnutia o stavebnej uzávere ako aj nenariadenie ústneho konania vo veci.

Žalobkyňa žiadala zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodov, že jeho vydaním došlo k neodôvodnenému zásahu do jej ústavou garantovaného vlastníckeho práva, keď neboli naplnené zákonné dôvody na takéto obmedzenie. Poukázala na nález Ústavného súdu SR spis. zn. I. ÚS 60/96, v ktorom bolo konštatované, že stavebná uzávera ako výsledok územného konania môže byť právne relevantným spôsobom vyhlásená len vtedy, ak sú splnené všetky náležitosti ustanovené zákonom č. 50/1976 Zb.. Uviedla, že jej ako aj ďalším vlastníkom bolo znemožnené plnohodnotne užívať ich pozemky s odôvodnením, že prebieha proces zmeny územného plánu Obce Suchá na Parnou v časti „Diely“, a že stavebná činnosť na vymedzenom území by znemožnila alebo sťažila budúce využitie územia podľa pripravovanej dokumentácie územného plánu, napriek tomu, že zmena územného plánu sa nedotýka ich pozemkov a žalobkyňa ani nebola žiadateľkou zmeny územného plánu. Poukázala na to, že pozemok je riešený individuálnym právoplatným územným rozhodnutím o umiestnení stavby, a preto sa ho

akákoľvek zmena územného plánu sa v zmysle § 41 ods. 2 stavebného zákona nemôže dotýkať bez jej návrhu. Žalovaný a ani prvostupňový správny orgán teda nemôže dostatočne odôvodniť stavebnú uzáveru. Ďalej namietala, že rozhodnutia správnych orgánov sú odôvodnené len pripravovanou zmenou územného plánu, bez toho, že by bolo zdôvodnené, ako by sa táto zmena mala dotknúť žalobkyne ako aj ostatných účastníkov. Tvrdila, že prvostupňové rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, bez toho, že by odvolací správny orgán dostatočne preskúmal odvolacie dôvody. Ďalej uviedla, že zo strany správnych orgánov nebol dodržaný procesný postup, keď stavebný úrad mal nariadiť ústne pojednávanie v zmysle § 36 ods. 1 stavebného zákona a nie v danom prípade doručovať rozhodnutie verejnou vyhláškou, v rozpore s ust. § 42 ods. 1 stavebného zákona. Tiež namietala, že rozhodnutie nebolo vyvesené na úradnej tabuli správneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, ale iba na úradnej tabuli Obce Suchá nad Parnou, čo je v rozpore s ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku.

Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí obmedzil na vysporiadanie sa s jediným zo žalobných dôvodov a svoje rozhodnutie oprel o zrušujúci dôvod podľa § 250 j ods. 2 písm. e) O.s.p., pričom za pochybenie považoval, že verejná vyhláška nebola publikovaná v obci, v ktorej sídli prvostupňový stavebný úrad, ale v obci Suchá nad Parnou ktorá je navrhovateľom v konaní o stavebnej uzávere kde má bydlisko aj žalobkyňa.

VI.

Najvyšší súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že odvolania podané žalovaným a stavebníkom - obcou Suchá nad Parnou sú dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou krajského súdu preskúmať na základe podanej žaloby rozhodnutie o stavebnej uzávere v zmysle § 39d stavebného zákona v rozsahu žalobných dôvodov. Treba v prvom rade zdôrazniť, že krajský súd nepostupoval v súlade s úvahami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorých konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá znamená, že súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobcom. Základným predpokladom konania je tvrdenie žalobcu, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na

svojich právach a musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktoré však musí konkretizovať, t. j. že správny orgán vydaním rozhodnutia porušil konkrétny zákon alebo iný predpis (súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami tieto skutočnosti za žalobcu nevyhľadáva, keďže práve oni majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom). V rozpore s tým sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal len s jedným zo žalobných dôvodov.

Vyššie uvedené závery krajského súdu nemožno považovať za dostačujúce. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29. septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13. júna 2006 č. 21302/02), je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vyporiadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd tejto zákonnej povinnosti nedostojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaoberá vôbec, alebo sa s nimi vyporiada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Vo vzťahu k správne mu orgánu, pokiaľ, ako tomu bolo v tomto prípade, krajský súd dospel k záveru, že napadnutým rozhodnutím správny orgán porušil zákon, musí byť zo zrušujúceho rozsudku zrejmé, akým spôsobom k porušeniu došlo a aj správny orgán má právo na zrozumiteľné a nespochybniteľné rozhodnutie obsahujúce všetky atribúty riadneho odôvodnenia z dôvodu, aby sa v budúcej praxi podobných pochybení vyvaroval.

Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (k tomu pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/06 ako aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Ruiz Torija v. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balani v. Španielsko z 9. decembra 1994, či Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997).

V súdnom preskúmaní súd postupuje v súlade s ustanoveniami piatej časti druhej hlavy OSP a hoci správny súd nie je súdom skutkovým a teda nie je jeho povinnosťou ani úlohou zisťovať skutkový stav veci a sám dokazovanie zásadne nevykonáva, je jeho povinnosťou náležite sa vysporiadať s dôvodmi žaloby (§ 249 ods. 2 OSP), nakoľko správny súd (v danom prípade krajský súd) je obsahom jednotlivých žalobných dôvodov žaloby viazaný, ako to vyplýva aj z ustanovenia § 250h ods. 1 OSP a za týmto účelom si okrem iného zaobstarat' aj administratívny spis správneho orgánu (250d ods. 1 OSP).

Krajský súd v Trnave v preskúmanej veci podľa zhora uvedených ústavných článkov, zákonných ustanovení a zásad nepostupoval. Treba mu pripomenúť, že pokiaľ v odôvodnení rozsudku vyhodnocoval tvrdenú ujmu na právach ostatných účastníkov správneho konania, nemalo to oporu v zákone, nakoľko ochrany práv sa žalobca môže domáhať iba vo svojom mene, čo výslovne vyplýva z § 247 ods. 1 O.s.p. Okrem toho krajský súd absolútne neodôvodnil, v čom by mala spočívať ujma na právach žalobkyne v súvislosti s postupom pri uverejňovaní rozhodnutia o stavebnej uzávere formou verejnej vyhlášky, keďže táto sa evidentne o obsahu prvostupňového rozhodnutia dozvedela a vďaka tomu mohla podať v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný napadnutým rozhodnutím. Treba opätovne zdôrazniť, že v rámci súdneho prieskumu správny súd neprihliada na vady

konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu, alebo ktoré dokonca zaviniť sám žalobca. Súd neprihliadne ani na také porušenie zákona pri dokazovaní, ktoré sa týkalo skutočností, ktoré nemali pre rozhodnutie vo veci význam; na zákonnosť rozhodnutia nemá napríklad vplyv. Je vážnym pochybením, ak v prejednávanej veci krajský súd odignoroval ostatné žalobné dôvody.

Týmto svojím postupom krajský súd spôsobil pochybnosť o zákonnosti a vecnej správnosti svojho rozhodnutia a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, ktorá mala za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces (§ 157 ods. 2 posledná veta OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP). V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne vec prejednať, vysporiadať sa so všetkými relevantnými námietkami účastníkov konania v intenciách platnej judikatúry najvyššieho a ústavného súdu a vydať rozhodnutie, ktoré bude spĺňať všetky náležitosti požadované v § 157 OSP a ktoré bude aj riadne odôvodnené.

VII.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s primeranou aplikáciou § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v ktorom vec opätovne prejedná a vydá nové rozhodnutie, súčasťou ktorého bude odôvodnenie rozhodnutia spĺňajúce požiadavky kladené právnou úpravou ako aj ustálenou judikatúrou.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.